

Dit konfirmanterne.

Mel.: Gud skal alting mage.
Hvilken salig glæde
selv at kunne træde
frem i kirkens for:
Daabens pagt gjentage,
love at forjage
djæveln, som du svor,
tro paa Gud
og holde ud
med at tro og synd forjage
alle dine dage.

Tånl, hvor Gud i daaben
falte himlen aaben
for dig som sit barn,
med sit billed smykke
og dig derpaa rykte
ud af jalans garn;
og den pagt
staar end ved magt,
selv om dine kræfter svigte;
Gud dig svigter ikke.

Har du Gud bedrøvet
og kun daartig øvet
dig i troens strid,
føg da atter naade!
lad Guds ord dig raade
her i naadens tid.
Lov paany
at ville sty
salan, synd og verdens pjalter —
fred for Herrens alter!

B. Hovde 1898.

J er verdens lys.

Mat. 5, 14.

Gaar du ud i en af vore større byer en regnsfuld nat og lysene er i ustand, saa vil du finde det noksaa vanskeligt at komme frem.

Det kan endaa gaa an i de mere bebyggede strøg, hvor lysene fra de enkelte huse sender sine stråler ud paa gaden. Der ser man da iallesjald lidt. Men kommer man ud i udkanten af byen, hvor husene staar langt fra hinanden, saa finder man det helt vanskeligt at komme frem. Da først

faar man et levende begreb om af hvilken stor nytte disse gadelys er, som vi selv pleier at betragte som noget selvagt.

Men ligesom disse byens lys er opstillede baade her og der over hele byen for at opluse dens gader og vise folket, hvor de bør gaa, saaledes er de kristne af vor Herre satte her og der udover verden for at lyse for den. Og de kristne er ligesaa uundværlige i verden, som gadelysene i byen.

Verden ligger i et stadigt mørke og de eneste virkelige lys, den har, er de kristne, derfor siger Jesus til sine disciple, det vil sige til alle kristne: „J er verdens lys!“

J alleregentligste forstand er jo Jesus selv verdens lys; thi han siger jo: Jeg er verdens lys“ Joh. 8, 12; men nu lyser han ikke længere selv hverken ved sin umiddelbare tale, eller ved sin legemlige tilstedeværelse; men nu lyser han gennem sine lemmer de kristne.

„J er verdens lys“, siger han, „J mine disciple, som har forladt alt for at følge mig; J, som har bekendt og sagt om mig: Du er Kristus den levende Guds søn.“ „J er verdens lys“, siger han, „J, som til enhver tid tror paa mig; J, som intet andet ved til salighed end Jesus Kristus og ham korsfæstet; J er verdens lys, og foruden eder har verden intet lys.“

Men de disciple, om hvem Jesus vidnede dette: „J er verdens lys“, var paa ingen maade fuldkomne. Ofte maatte han sætte dem tilrette. Deres vantro, deres årgjerrighed, deres falske nidjærhed og uforstand maatte Jesus ved forskjellige leiligheder straffe; men alligevel siger han: „J er verdens lys!“ Og saaledes er det med de kristne til alle tider. Til trods for alle deres fejl og strøbeligheder er de dog verdens lys. Der måber vi nok ogsaa ved dem paa grund af deres onde fjød megen vantro, årgjerrighed, falsk nidjærhed, og

lidels megen træghed og dorished; men til trods for alt dette er de dog verdens lys.

Det er med de kristne som med byens lamper. Selv om lamperne lyser, lyser de dog ikke alle sammen lige klare. Det kommer saa meget an paa den strøm af electricitet, som tilsluder dem, det kommer an paa lampens styrrelse, samt det stof, hvoraf lampen er tillavet og hvorvidt glasrøret er blankt pudset eller ei. Men de lyser dog disse lamper mere eller mindre alle sammen.

Saaledes er det ogsaa med de kristne. Det lys, som de kaster ud over sine omgivelser, vil afhænge af det naadens maal, som Gud tilstikker dem, af de medfødte evner, som de har faaet, samt med hvilken flid og iver de viser i sin helliggjørelse.

Men de lyser dog, enten det lys de udsender er et klart og straalende lys eller blot et dunkelt isjær.

Og det er alene de kristne, som kan give et saadant lys. De er verdens lys og ingen foruden dem. Hvor gode og retfærdige verdens børn ellers kan være, saa er de dog ikke verdens lys, fordi deres gerninger ikke gjøres i tro, og alt, som ikke er af tro, er synd.

Men for hvem er de kristne et lys? Verden ligger i vantroens og ugudelighedens mørke og havde intet lys, om ikke de kristne fandtes her og der iblandt dem og lyste for dem. Og de kristne ikke blot kaldes verdens lys, men de er det ogsaa virkelig. Selv de anklager, som verden hober op imod de kristne, beviser, at de kristne allerede har lyst for dem; thi netop dette, at de ved saa vel, hvorledes de kristne burde være, viser, at dette har de ialfald lært af de kristne — thi hvem ellers skulde vel have lært dem det?

All, hvad verden eier af virkelig godt, kommer fra Guds veljægnelse og de kristnes indflydelse. I vore dage klages der saa meget over, at de krist-

ne forsynner sin pligt til at øve barmhertighed. Men al den barmhertighed, som øves, har sit udspring fra de kristne. Før kristendommen kom, fandtes en verden uden kjærlighed.

Men ogsaa i en anden forstand er de kristne verdens lys. De overbeviser verden om, at den ligger i det onde, men at Jesus er dens frelser. Daade ved tale og eksempel viser de kristne, at det er alene Jesus, som kan bringe menneskehjertet fred. Alene han kan forsone verden med Gud. Han alene kan give seier over synden.

Men vær da ogsaa virkelig et lys, kjære medkristen. Vis ved dit liv, at Jesus har givet dig seier over synden. Vis ved dit liv i retfærdighed og renhed, at Kristus virkelig er blevet dit hjertes lys. Vis at du er villig til at ofre alt, for at Guds vilje kan ske, og lad Herrens sag ligge dig saaledes paa hjerte, at du gjerne fornægter dig selv alt, endog de ting, som ialmindelighed anses for nødvendige ting, for at Guds sag kan fremmes i dit og andres hjerter; thi husk: Du er verdens lys, og foruden dig og dine lys har verden intet lys; den løber i totalt balmørke og snubler og falder ind i synd, nød og helvede.

Men du siger: „Jeg er desværre et daarligt lys. Det gode jeg vil, det gjør jeg ikke, og det onde, jeg ikke vil, det gjør jeg.“ Ja, det er vist og sandt, men husk, at du kan ikke lyse af dig selv.

Lamperne, som hænger ude i gaden, kan heller ikke lyse af sig selv. Dette bevises temmelig klart, naar oplysningen er i uorden. Lampen hænger der vel som før, men giver intet lys, førend den selv faar en elektrisk strøm fra mastehuset.

Først naar mennesket er forenet med Jesus ved troen, kan det lyse; thi da faar det al sin kraft fra ham. En vantro kan ikke lyse af den simple grund, at han ikke staar i forbindelse med Jesus.

Og de midler, hvorigjennem denne

lyskraft meddeles, er naademidlerne: ordet og sakramenterne. Derfor du vil lyse, maa du lade Herren sende dig en kraftig strøm gennem disse. Derfor maa ogsaa disse flittig benyttes.

Seer du til din store sorg, at dit lys er dunkelt, saa bed om mere lyskraft fra Jesus. Naab i bønner: „Mere lys Herre“. Bed som disciplene: „Følg os troen“. Begjær med David: „Gud stab i mig et rent hjerte og form en stadig aand inden i mig“. Og til alles store forundring vil dit lys med engang skinne klarere end nogen sinde.

Selv kan du vel ikke se, hvor klart du lyser; thi det er jo lysets art og bestandighed ikke at se sig selv, men blot, hvorledes mørket omhyller det paa alle kanter og forbliver for en stor del uoplyst. Men eet lys kan ikke vende at saa bort alt mørke. Naar selv retfærdighedens sol ikke kunde saa mørket fjernet, saa kan vel ikke du vente at kunne gjøre det. Din gerning er at holde det lyst, enten det er stort eller lidet, klart eller dunkelt, holde det stadig brændende. En sultkommen glans skal ogsaa du engang give i himmelen, men ogsaa først da.

D. M. S.

Fader og moderkaldet.

(Af Laacte.)

Se, børn er Herrens arv, livsens frugt er løn. Sal. 127, 8.

Enhver fader og moder ønsker jo inderlig, at det skal gaa deres børn godt, at de maa blive lykkelige. Gud har lagt i vore hjerter en hynderlig følelse for vore børn. Intet paa jorden glæder os saa meget som vore børns lykke, og intet smertes og krænker os saa dybt som deres vanart og fordærvelse. Hvilken glæde, om denne fjære lille, som nu sover der i buggen eller hopper omkring dig, blev din alderdoms støtte og krone!

Kong August den anden af Polen spurgte engang en veiarbejder: „Hvor meget fortjener du om dagen?“ — „Fire Groschen.“ — „Det er lidet! hvorledes kan du leve af det?“ — „Leve?“ svarede igjen arbejdsmanden, „var der kun spørgsmaal om at leve; men, herre, jeg betaler desuden renter af mine stillinger og samler kapitaler.“

„Du taler i gaader, min ven; lys mig dem, og jeg skal prise dig, om din kunst end er mindre, end den russes at være!“

Saa følg mig hjem! — De kom til en ringe hytte, udenfor hvis dør der sad et par gamle folk. „Ze“, sagde arbejderen, idet han ventelig hilste de gamle, „dette er mine forældre, som nu formedelst alderdom ikke mere kunne arbejde. De faar sit brød med os af min ringe fortjeneste. De opdrog mig engang i Herrens frygt, holdt mig i skole og arbejdede for mig, indtil jeg selv kunde fortjene mit brød. Dette er deres kapital, hvoraf jeg nu betaler renter.“

Derpaa førte han kongen ind i stuen og fremstillede for ham 6 trivelige børn fra 4 til 10 aars alderen, der som orgelpiber omgav den spindende moders rok, læsende, strikkende, legende. „Og med disse her“, sagde han, „gjør jeg saaledes, som mine forældre gjorde med mig, og samler kapital, der ogsaa, om Gud vil, skal bære sine renter.“

Kongen sølte sig greben af inderlig rørelse, roste børnene, lykønskede forældrene med en saadan søn og tog afsked med en kongelig gave. Hvor deilig!

Men skulde du engang finde igjen dit barn som en dranker eller en stjæler eller endog paa tugthus eller slaveri for sine laster: hvilken smertens pil gennemfarer dig ved den bare tanke paa slikt. Den barmhjertige Gud bevare os forældre for saadan dødelig sorg!

Tusinde gange værre endda, om vore børn skulle fortæbes evindeligt, saa denne din søn eller datter i endeløs jammer skulde forbande sin fødselsdag og det liv, som fødte dem! Hvilket fader og moderherte maa ikke have ved tanken paa, at deres barn i timeelig skjændsel eller evig pine skulde anlage dem som illette forældre, der ved sin skjædesløse opdragelse havde forvoldt denne jammer. Hvor vemodig lyder ikke Davids klagesang over sin søns ulykkelige endeligt. Hefsig bevæget gik han op paa salen i porten og gråd, og der han gik, sagde han saaledes: „Min søn Absalon! min søn, min søn Absalon! Sid jeg maatte dø for dig, Absalon, min søn, min søn!“ 2 Sam. 18, 33.

Men hvilken salighed, om fader og moder kunde samle sine børn som en kranse omkring sig foran Jesu stol i himlen og modtage deres tak for, at de nådt Gud har ført dem paa god vei til det salige maal. Det skulde ogsaa de næst Gud har ført dem paa god vei til det salige maal. Det skulde ogsaa de næst Gud har ført dem paa god vei til det salige maal. Det skulde ogsaa de næst Gud har ført dem paa god vei til det salige maal.

kristenheden, den hele verden, sig selv og sine børn, er, at de opdrager sine børn vel. Men saa er der omvendt heller ingen lettere maade at fortjene sig helvede paa end ved sine egne børn, og forældre kunne ikke gjøre nogen fordærveligere gerning end at forjømme sine børn, lade dem bande, sværge, lære stugge ord og viser, og lever, som de selv lyst.

Men der gives jo forældre, som ordentlig oplærer sine børn til saadant, idet de kun tænker paa, hvorledes børnene kan blive verden til behag, komme høit paa straa og blive rige, og bekymrer sig mere for deres legeme end for deres sjæl. „Der er ingen større ulykke for kristenheten, end at børnene forjømmes. Skal kristenheten igjen blive hjulpen paa føde, saa maa man sandelig begynde med børnene.“ (Luther).

Der er ingen gerning i verden saa stor og vigtig som børneopdragelsen. Se, hvilken ros Abraham faar derfor og hvilke forjættelser: „Herren siger: Abraham skal visjelig vorde et stort og sterkt folk, og alle folk paa jorden skulle velsignes i ham. Thi jeg kender ham, at han vil byde sine børn og sit hus efter sig, at de skulle bevare Herrens vei, til at gjøre retfærdighed og ret, paa det at Herren skal lade komme over Abraham det, som han har lovet ham“. 1 Mos. 18, 18—19.

Lad os vende os med hjertelig bøn til vor himmelske Fader, af hvem al fadernavn er i himmelen og paa jorden, og vor trojæste frelser Jesus Kristus, børnevenden over alle, for at opmuntre dig, fader og moder, til trofast i dit kald, dine børn til velsignelse.....

Konfirmationstiden.

(Af dr. Ahlfeld.)

...Konfirmationsundervisningen er anordnet for ungdommen ved dens overgang til den modnere barnealder. Denne undervisning skal i ganske fortrinlig grad tjene til at bane veien for Herren til børnenes hjerter. Ja, Herren, som har stabt og dannet os fra moders liv og som hjælper os, han vil fæste bolig hos os og vore børn. Dette forjætter han med klare ord, naar han siger: „Jeg vil udgyde min Aand over din sæd og min velsignelse over dine spire“. Og gennem Joel forudsiger han: „Og det skal ske derefter, at jeg vil udgyde min Aand over alt kjød, og eders sønner

og eders døtre skulle profetere. Eders gamle skulle drømme drømme, eders unge karle se synet“.

Men naar han skjænker os sin Aand og naade, saa sker det gennem ordet og sakramenterne. Til disse midler har han nedlagt sig, indskrænket og bundet sig. Med daabens hellige sakrament begynder det kristelige liv. Derefter skal man flittig læse ordet. Huset skal være en Guds skole og skolen et Guds hus. Saa meget bør ethvert nogenlunde begavet barn medbringe fra skolen, at det kan sin katolisimus godt, er vel bevandret i bibelhistorien og har et godt forraad af udenadlærte bibelsprog og salmer.

De, som medbringer et saadant forraad, bliver de bedste konfirmanter. Hos dem er der trang og længsel efter en dybere indtrængning og større befæstelse. De kommer som de tørstige, over hvilke Herren vil udgyde vand, som det tørre, over hvilke han vil udgyde strømme. Hvad de har annammet, har ikke måttet dem. De vil gjerne forhverve ti pund til med de ti, de har.

I disse indvielsestimer — thi det skal konfirmationsundervisningen være — vil han udgyde sin Aand over børnene. Han skal komme over dem lig regn og dug, lig solskin og foraarsvind, lig en hellig ild.

For at nu dette kan ske, bør hine tørstige og tørre selv brændende bede derom. Konfirmanter, uden flittig bøn, er en uting. Deres tro skal befæstes, og troen kan alene Herren befæste. Men han kan ikke befæste den uden hos dem, der attraar en saadan befæstelse, og en attraa uden bøn er ikke lankelig.

Ligesom landmanden i tørke stuer op til himmelen for at se, om der ingen sky kommer, og ligesom han beder om, at disse ikke maa trække forbi uden at give regn fra sig, saaledes bør ogsaa enhver konfirmand bede. Under undervisningen nedlægger han sådekornet i sit hjerte. Og saa de maa være der. Men dersom Herren ikke vander dem med regn og dug, dersom de ikke spirer og kommer op, er de til ingen nytte. Dog paaligger dette børnenes hellige arbejde ingenlunde dem alene. Forældre og faddere skulle være dem behjælpelige deri.

Faddernes pligt.

Fadderne har forpligtet sig til at bidrage sit til at den tro, som ved daaben er nedlagt hos barnet, bliver se-

vende. De og forældrene er bestik-
de til gartnere for det unge træ. Og
dette deres arbejde indfalder just i
konfirmationstiden. Vi stulde ønske
at vide, hvor mange faddere der gi-
ves i vor tid, som paa bedende arme
atter bringer sine gudbørn frem for
Herren. Mon de er mange?

Forældres pligt.

Og eder forældre paaligger det dag-
lig at fremstille eders børn for Her-
ren i bønnen. Det er ikke nok, at I
har bragt dem til fjæleförgeren. Her-
ren er mere end sin fattige tjener. Paa
Herrens dör kunne I banke naarsom-
helst. I har närmere til den end til
prestegaarden.

Men er dette eders alvorlige ønske,
jaa bör I ogsaa bortrydde alt, hvad
der kan hindre den hellige plantes
vekst hos barnet. Hvor ofte har man
ikke gjort mig det spørgsmaal: „Bör
jeg lade mit barn gaa paa danselo-
kale, medens det forberedes til konfir-
mationen“? Herpaa har jeg bestan-
dig svaret og vil bestandig svare nei.
Herren kan isaaafald ikke blive herre
i barnet. Den hellige stilhed afbry-
des. Tankernes og det indre livs
enhed forstyrres. Og som den näv-
te övelse, saaledes bör ogsaa enhver
anden fornöielse, som i höi grad fäng-
sler barnets hjäl, være banlyst fra det
i denne tid. Ja, ikke alene konfirma-
tionsaaret, men ogsaa det fölgende
aar bör tilbringes i stilhed. Guds
dug bör have tid til at trænge ned til
rödderne. Det var at ønske, at ethvert
barn et helt aar efter konfirmationen,
altsaa i en noget modnere alder, ved-
blev at tage del i undervisningen.
For alt dette stulle forældrene sørge.

Menighedernes pligter.

Og hvad paaligger der menighe-
den? At bede stittigt for konfirmanter-
ne. Disse stulle jo blive medlemmer
af deres saavel som af den hele kristne
menighed. For menigheden maa
det jo være af vigtighed, at dens un-
ge medlemmer træder velgrunde i
Herren ud af skolen og ind i den mod-
nere menighed. O, beder med; I
gamle, om I end selv ikke har noget
barn, som ved den forestaaende kon-
firmation skal knäle ned ved alteret.....

Noahs tömmermænd.

En datter havde det saa travlt med
at samle til hedningemissionen og an-
dre kristelige formaal. Men hun var
ikke saa nøieregnende med, om hun
var uhydig mod sine forældre eller

förjömte sine pligter i huset; hun kunde
ogsaa finde paa en halv løgn til und-
skyldning, naar hun var længe ude.
Saa sagde en dag en ældre broder
til hende: „Anna, hvad blev der af
Noahs tömmermænd?“ Hun blev
forundret og vidste ikke rigtig, hvad
hun stulde svare. Han mente, at der
var mange med at bygge arken, men
de gif ikke ind. — Og der er mange,
som er med til at arbejde for Guds
rige, men som ikke selv gaar ind.
Til saadanne kan man nok sige: „Hvad
blev der af Noahs tömmermænd?“

Korset.

Ludvig den tolvte havde, för han
blev konge i Frankrige, mange fiender,
som altid sögte at stride mod ham.

Da han nu var bleven konge, gjorde
han en fortegnelse over dem og
satte et kors ved hvert navn. Hans
fiender fik höre om dette, blev bange
og beredte sig til at flygte fra riget i
störste hast. Men kongen lod dem kal-
de til sig og forstikrede dem om sin til-
givelse. „Vär ved godt mod, ven-
ner“, sagde han; „thi alene derfor har
jeg sat et kors ved eders navne, at
jeg stedse kan mindes Kristi kors og
den bön, som han fra dette opsendte
for sine fiender, da han raabte: „Fæ-
der, forlad dem; thi de ved ikke, hvad
de gjør!“

**Evangeliet er en Guds kraft til salig-
gjörelse.**
(Rom. 1, 16.)

For en tid siden holdt en dame et
foredrag for en stor forsamling i en
by i England. I sit foredrag, som
delvis var rettet mod kristendommen,
sagde hun, at evangeliet eller lären
om frelsen i Jesus Kristus blot var en
fabel.

En af tilhörerne, en arbeider, spurgte
damen, om det var ham tilladt at
gjöre hende et spørgsmaal. Da dette
blev ham tilladt, sagde han:

„For 30 aar siden var jeg en for-
bandelse for denne stad. Enhver, der
havde nogen agtelse for sig selv, gif
ud af min vei. Jeg försögte iblandt
at forbedre mig selv, men det gif ikke.
Jeg var ikke själden i politiets händer,
var flere gange blevet straffet, men
intet søntes at hjälpe. Afholdsvæn-
nerne försögte med mig flere gange
og gif mig til at understrive afholdsvæn-
nernes løst; men jeg brödd det ligejaa ofte.
De sagde tilslut: „Det tjener til intet

at arbejde med ham.“ Jeg blev för-
i fängsel, og fangevogteren försögte at
lede mig paa bedre vei, men alt til in-
gen nytte. Jeg blev värre og värre.

De siger, at evangeliet er en fabel;
men efterat jeg selv havde försögt, ef-
terat politiet havde försögt, afholdsvæn-
nerne, fängsel- og fangevogtere
sörjäväs havde försögt at forbedre
mig, hört jeg evangeliet og lod Jesus
tage mig under sin behandling. Han
rörte mit hjerte og gjorde mig til et
nyt menneske. Nu er jeg medlem af
en kristen forsamling, leder för sön-
dagskole m. m. Mit spørgsmaal er
nu: Hvoraf kommer det, at evange-
liet er sterkere end alt andet tilsam-
men?“

Foredragsholderen forblev taus.
„Nei“, udbrödd han, „man sige, hvad
man sige vil, men evangeliet er en
Guds kraft til saliggjörelse for hver
den, som tror.“

Befjendtgjörelser.

Kredsmöde.

Om Gud vil möder Pugel Sound
kreds af Den norske synode i Fir,
Wash., past. G. M. Tjernagels kald,
15—17 mai. Mödet begynder med
altergangsgudstjeneste kl. 10 formid.
Program.

1. Jugen kan kalde Jesus herre,
uden ved den Helligaand (1 Kor. 12,
3). Ref. G. A. Stub. Supl. J. D.
Dale.

2. Paa hvilke maader bör de krist-
ne modarbejde drukkenskabslosten?
Ref. A. O. Bjerke. Supl. D. J. Dr-
dal.

3. Brugen af allerens sakramente.
Ref. B. Harstad. Supl. L. C. Fos.
Nabningsprädiken Dve J. H. Preus.
Skristetale M. A. Christensen.
J. D. Dale, sek.

Tacoma.

Vor Frelsers evang. luth. kirke af
den norske synode, hjörnet af 17de
og So. J. Sts., So. K. St. sporvogn.
Gudstjeneste hver söndag formid-
dag kl. 11 og aften kl. 8. Söndags-
skole kl. 9:30 form.

Dve J. H. Preus, pastor
1701 So. J. St. Tel.: blad 8542.

Seattle.

Zimmannels lutheriske kirke af den
norske synode, hjörnet af Olive St. og
Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver söndag formid-
dag kl. 11 og aften kl. 8.

J. H. Stub, pastor.
1619 Minor Ave. Tel.: main 7783.

Altenburger

Nye Testamente

med fortaler og anmerkninger af
dr. Martin Luther samt med Mag.
Weit Dietrichs summarier og Fran-
cisens Bierlings fortaler og slut-
ningsbönner til kapitlerne, med
Weimarbibelens förord, indholds-
angivelser til St. Jakobs brev
og St. Johannes's Abenbaring.
Särdeles stikket til husandagt.

554 sider liben folio.

I velstbind = = = \$2.00.

I presjet skindbind = = = \$2.50.

Hellige Betragtninger

af Johan Gerhard. „Se til at faa
sat i denne verdensberönte lille
andagtsbog, og läs den stittigt for
dig selv og for dit hus.“

212 sider.

I indbunden = = = \$0.50

I halv Morooco og guldbind \$1.25

Populär Symbolik

af Martin Synther. Lutherst veif
viser til prøvelse af de forskjellige
kirker og religiöse samfund.

380 sider.

Godt indbunden = = \$1.25

Lutheran Publ. House, Decorah, Iowa.

"Pacific Herald."

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbiterkonferensen for Pacific distrikt af den nordste synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor D. J. Erbal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning bestyres af pastor H. W. Tjernagel.

Breve adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Vi optrykker i dette no. af "Herald" et referat af pastor L. C. Fos's om menighedsstolen. Endel af "Herald"s læsere har læst det før, da det findes trykt i synodalberetningen for 1905. Men vi antager, at det store flertal af "Herald"s læsere har ikke læst det. Vi vilde gerne at alle "Herald"s læsere skulde læse dette træffende referat om menighedsstolen. Først af den grund, at det er Guds ords lære om denne sag. For det andet, fordi det giver praktiske vink til baade prester og menigheder. For det tredje, det er kortfattet. De, som før har læst det, vil atter læse det med glæde. Gud velsigne sit ord for os alle!

Menighedsstolen.

Referat: pastor L. C. Fos's.

Ved vor Jubelfest i Decorah for to aar siden blev menighedsstolens oprettelse sat paa vort samfunds program som no. 1 for den anden halvdel af det første aarhundrede i dets historie.

Alt synoden anser denne sag af den allerførste vigtighed, finder jo ogsaa nu et isjunt udtryk i handling, idet den er gjort til gjenstand for vore forhandlinger allerede nu ved den første fællessynode efter vor jubelfest.

Vækkende og manende røster har jo altid været i vort samfund i denne sag, og i den senere tid især er grændige og heldrende udsagnelser blevet hørt.

ved forskjellige møder. I første række blandt disse vil jeg stille det, som prof. Brandt leverede ved Minnesota distrikts synodemøde ijsor. I dette hans referat er menighedsstolens nødvendighed belyst og begrundet af Guds ord, vor almindelige erfaring og af Kirkens og stolens historie paa en saadan mesterlig maade, at jeg synes, det vanskeligt kan gjøres bedre.

Dette referat af prof. Brandt vil jeg bede eder betragte som en forudsigning for dette mit indlæg i stolesagen.

Jeg vil derfor pege paa kjendsgjerninger for at bane veien til diskussion om, hvorledes vi bør gribe fat for at faa menighedsstoler igang. Til den ende vil jeg til en begyndelse minde om det Jesu ord Joh. 12, 17: "Derfor som I ved dette, er I salige om I gjør det."

Det gjælder at stride til handling.

Berigede med kristelig erkjendelse og mangeaarig erfaring gjælder det nu at stride til handling. Kristelige forældre erkjender, at dette er Guds bestemte krav til dem: "I fædre, opirrer ikke eders børn, men opföder dem i Herrens tugt og formaning" (Efej. 6, 4.)

Presten erkjender, at Guds bestemte krav til ham er dette: "Vogter den Guds hjord, som er iblandt eder, og haver tilsyn med den", og forat børnene ikke skal glemmes: "Mødt mine Lam."

Meget ærligt arbejde har været nedlagt for at kunne være disse Guds ord lydige, baade af forældrene som barnets naturlige opdragere og af prester og lærere.

Erfaringen viser imidlertid, at de i det store og hele taget ikke har evnet at løse sin opgave paa forsvarelig maade.

Hvor skal vi da søge fejlen?

Den kan ikke ligge i midlet; thi vi har havt og brugt Guds sandheds ord, der er "nyttigt til lærdom, til overbevisning, til rettelse, til optugtelse i retfærdighed."

Den kan heller ikke ligge i mangel paa jordiste midler; thi statistiken viser, at det nordste folks formue i Amerika er næsten tre gange større end hele Norges nationalformue, og vort samfunds folk har vistnok faaet sin brøderpart deraf. Men, fejlen maa søges i maaden, hvorpaa undervisningen har været drevet.

Herren siger: "Opföder eders børn i Herrens tugt og formaning."

Forældrene skal altsaa efter disse ord føde og pleie sine børns sjæle, og da sjælen jo er den fornemste del af vort væsen, saa bør dens pleie varetages endnu omhyggeligere end legemets.

Den skal næres ved ordets usorjalstede melk, forat den kan leve og vokse der- ved. I disse ord "opföder" og "nærer" er maaden, hvorpaa sjælen skal pleies, angiven. Den maa have daglig næring og pleie ligesom legemet. Legemet vilde ikke kunne leve og trives ved at faa næring et par gange om ugen. Om man vilde søge at afhjælpe mangelen paa den maade, at man disse par gange vilde tilføre legemet et overmaal af næring, saa ved enhver, hvad følgen vilde blive.

Men nu er barnets sjæleliv ligesaa virkeligt som dets legemlige liv. Det er født til aandeligt liv af vand og aand i daabens sakramente, og dette aandelige liv er det, som skal næres ved ordets usorjalstede melk. For at dette liv kan vokse, har Jesus befalet, at vi skal "lære dem at holde alt, hvad han har befalet os." For at dette liv kan udvikles og trives, har Herren paalagt forældrene at "opføde sine børn i Herrens tugt og formaning."

Enhver fader og moder skal engang for Guds dom maatte svare for, hvorledes de har efterlevet disse ord. Der gives intet ansvar paa jord saa tungt som forældrenes ansvar for sine børn. De kan ikke lægge det fra sig over paa andres skuldre. Hverken prest eller lærer kan tage det fra dem. Disse kan kun dele det med dem, og de kan kun bistaa og hjælpe forældrene i at løse denne deres vigtigste opgave.

Hvorledes har vi hidtil søgt at løse opgaven?

Men paa hvilken maade har vi hidtil søgt at løse den, og til hvad resultat er vi komne?

I praktisk har det vist sig, at vi, hvad stole betræffer, maa have været saa nogenlunde enige i dette til at begynde stole med: Statsstolerne maa ikke forsvømmes; de maa have første plads.

Det kan vel hælde, at der i mangens sjæl lød ganske kraftig ialsald til en begyndelse: "Opföder eders børn i Herrens tugt og formaning."

Et plaster af gode forfædter er vel her anvendt. Værn har ladet sig føle, at dette skal man gjøre hjemme, og saa har man jo søndagsstolen.

Naar fra børnenes kommer i søndagsstolen, hvad finder man for i de

stele tilfælde? At de ikke ved, hvor mange guder der er, eller hvem der har skabt dem, og at de ikke engang kjender de første Bogstaver i sin ABC.

Hvad er der blevet af forældrenes gode forfædter? og hvis de er menighedsfolk, hvorledes har presten udført sin private sjælepleie?

Naar man saa har drevet søndagsstole i nogle aar, finder presten, at den er aldeles utilstrækkelig. Han maa begynde lørdagsstole. Til sin sorg finder han imidlertid, at en hel del af børnene ikke møder op. Nu burde han allerede begynde at tænke paa de ord: "Opirrer ikke eders børn." De øvrige børn fra statsstolen er fri om lørdagen, hvorfor lørdagsstole ialmindelighed byder imod. Det er jo heller ikke saa meget at undres over; thi da maa jo barnet være i stole hver dag i ugen fra 8-10 maaneder om aaret. Det værste er dog dette, at man ikke paa denne maade kan føde og nære børnene efter Herrens ord. Det bliver i bedste fald ikke bedre for sjælens vedkommende, end en saadan føden og næren vilde være for legemet.

Sommerstoler.

Dette maa vistnok ogsaa ialmindelighed erkjendes, hvorfor sommerstolen søges oprettet paa de fleste steder, I disse sommerstoler skal saa det forsvømte indhentes.

Børnene fæstes atter til stolebænken, og mens deres kamerater seaa publikstolen nyder seriens frihed og rekreation, maa vore børn i det af sommervarmen ophedede stolerum stræve med haardt arbejde.

Paa denne maade kan man vel opnaa at indprente nogen kristelig kundskab hos dem; men hvorledes gaar det med kjærligheden til den? Apostelen Paulus siger jo i 1 kor. 13, 8: "Om jeg har al kundskab, men ikke har kjærlighed, da er jeg intet." Men vi har dog vel ingen ret til at vente, at en kundskab, som bliver bibragt paa en saadan maade, skal blive elsket.

Vi kan vanskeligt paa nogen mere eftertænkelig maade "opirre" vore børn, d. e. vække vilje hos dem mod Guds ords sandhed og vort hele menighedsstiel. Det som Gud i hjert ved forbyder os, nemlig at "opirre" vore børn, det gjør vi, hvormed det har befaler, nemlig at "opføde vore børn i Herrens tugt og formaning", det opnaar vi ikke.

Hvorfor vender mangen ungdom me-
nigheden ryggen?

J vort nuværende system med vor
religionsstole viser vi vistnok „nidkjær-
hed, men ikke kundskab.“

Vi burde være saapas psykologer
alle sammen, at vi forstod det dråben-
de i føde et barn at blive holdt paa
stole næsten det hele aar, og da især
de hedeste sommermaaneder. Og vi
burde være saapas psykologer alle
sammen, at vi forstod det forkjerte
i paa denne maade at ville opelste
Guds hjærlighed i barnesjælen.

J den forkjerte opdragelse af børne-
ne ligger vistnok den første og væsent-
lige grund til, at saa mangen ungdom
vender sin menighed ryggen: Jeg
fengler virkelig for, at vi i velmen-
nidkjærlighed kan gaa saa vidt i denne
stolemetode, at vi rammes af disse
Jesu ord hos Matt. 18, 6: „Hvo som
forarger en af disse smaa, som tror
paa mig, ham var det bedre, at det
var hængt en møllesten om hans hals,
og han var sænket i havets dyb.“

Dyrer ikke eders børn.

Men, vil vel den farmer og prest
sige, som lever og virker i et velordnet
kald i et stort norsk settlement: jeg sø-
ler mig ikke truffen. Vi kan ordne
public-stolen, som vi vil, og vi giver
vore børn fra tre til fire maaneders
religionsstole om aaret.

Ja, J er unegtelig langt heldigere
stillede end de fleste; men har ikke og-
saa J lagt merke til, at public-stolens
tid stadig forlænges, saa at religions-
stolens tid enten maa forkortes eller
ogsaa hentlægges til den mest ubeleili-
ge tid af aaret?

Ligger ikke saaledes faren nær ogsaa
for eder for at begaa den samme synd,
at „dyrere eders børn?“

Men selv om J lever under de mest
gunstige forhold, maa jeg spørge:
Kan J ved at benytte den religions-
løse statsstole for eders børn den stør-
ste del af aaret „opføde dem i Herrens
tugt og formaning?“

Menighedsstoler.

Om religionsløse og falsklærende
stoler siger Luther: „Hvor Guds ord
ikke regjeres, der raader jeg ifandhed
ingen at sende sine børn.“

Som Lutheranere erkjender vi og-
saa af Guds ord, at barneopdragel-
sen ikke er lagt i statens, men i for-
ældrenes og kirkens hænder.

Statsstolerne er oprettede for at
hjælpe de børn til nogen oplysning,
hvis forældre forjømmer sin pligt

(som kristne burde vi ikke findes
i landt disse.

Kirken alene har det middel, der
kan adle sjælen og danne en ret karak-
ter. Dette middel er Guds ord. Der-
for maa vi som kristne, for at gjøre
et forkyldig ved mod vore børn, opret-
te saadanne skoler, hvor Guds ord
får sin rette plads i undervisningen.

All sandt opdragelse maa have dette
som sit maal, at udvikle alle sjælens
evner, baade forstand, vilje og hjerte-
lyb; men dette kan umulig ske, hvis
Guds ord mangler i undervisningen.
Det maa danne grundlaget og være
det bærende, hvis opdragelsen skal
i live Gud til ære og mennesket til sandt
gavn.

Saadanne skoler er det, vi har gi-
vet navnet: menighedsstoler.

Her tager menigheden den hele un-
dervisning i sin hæand, den verdslige
snavelsom den kristelige, ansætter og
lønner selv sine lærere, og paafer, at
lærerne bliver bibragte saadanne
kudsstaber, som kan gjøre dem skik-
tede baade til himmelborgere og gode
jatsborger.

Nu vil vel mange indvende, at jeg
har skildret vort nuværende skolevæsen
med for nøkte farver, og at jeg især
har glemt at tage tilbørlig hensyn til
det kristelige hjemms medvirken.

Heril vil jeg svare, at jeg har talt
om regelen og ikke om undtagelserne.
Og jeg mener, at min erfaring i min
fintogthvæstarige virksomhed som læ-
rer i østen og prest i vesten berettiger
mig til at tale, som jeg har gjort.

Marfagen til alle de klager over, at
ungdomme i forlader vor kirke, hvil-
ken klage vi jo hører fra snart sagt
alle hold, maa vistnok ogsaa have sin
rod i lignende erfaringer. Naar saa
et skolehistorien ogsaa vidner for os, at
hvor menighedsstolen blomstrede, der
blomstrede ogsaa kirken, og at hvor
menighedsstolen forfaldt, der forfaldt
ogsaa kirken, saa bør vi som oplyste
kristne ikke have flere vidnesbyrd be-
hov; thi Guds ord, vor egen erfaring
og kirkens historie er ifandhed mæg-
tige vidner.

Hindringer.

Men hvorfor gaar vi saa ikke ivei
med at oprette menighedsstoler?

Hvad er det, som staar iveien?

Som hindringer nævnes straks pen-
gemangel og mangel paa prestes og
nygtige lærere.

Nu, det skal medgives, at paa man-
ge steder finder disse ting sig for nær-

værende som uoverkommelige hin-
dringer.

Men i sin almindelighed kan vi iste-
denfor pengemangel sætte mangel paa
ro og lydighed og istedenfor mangel
paa prestes og læreres mangel paa ini-
tativ eller foretagsomhed. Her kan
isjælig det ordsprog anvendes:

„Hvor der er god vilje, der er ogsaa
en udvei.“

Vønning og pengepørgsmaalet.

Til løsning af pengepørgsmaalet
vil det maaste hjælpe at se lidt paa
Guds forordninger i Israel. De
lede i et bjergfuldt land, der ikke var
ørre end en to-tre af vore countier.
Der fandt en befolkning af op til fem
millioner sit underhold trods det, at
de maatte betale tiendedelen af sin
jords afgrøde, af sine træers frugt,
hvert tiende stykke af sit store kvæg og
hvert tiende stykke af sit smaa kvæg til
herren, d. e. til kirkens og skolens un-
derhold (3 Moj. 27, 30—33. Neh.
3, 5. 12. 4 Moj. 18, 24). Desuden
fulde hvert hvedende aar vore sabats-
aar. Da skulde jorden hvile, eieren
i det højste, og intet tilgodehavende
i idkræves.

Endnu strengere var jubelaaret
hvert femtiende aar i sine fordringer.
Men blev vel folkene ved dette forar-
met? Langtfra. Saalænge de adlød
Guds bud, levede de lykkelig og nød
Guds velsignelse. Hvis nu Gud vil-
de stille saadanne fordringer til os, og
vi fik valget mellem at hvide tiende, hol-
de sabats- og jubelaar eller ogsaa at
oprette menighedsstole, saa mener jeg,
at skolerne snart vilde være igang; thi
de vilde jo da være en stor pengebe-
sparelse.

Lad os ikke altså hastig vende blik-
ket bort fra Guds førelser og anord-
ninger med Israel; thi apostelen
Paulus siger, at „disse ting stede med
i dem som forbilleder.“

Gud har talt klart nok ogsaa til os.
Vi kjender hans vilje og ved, at vi
kan er hussholdere over hans gaver,
og vi vil staa os bedst paa at aagre
med de pund, han har givet os, i
overensstemmelse med hans vilje.
Den fader og moder, som gjør alvor
af at give sine børn en sund, kristelig
opdragelse, vil ogsaa finde, at om den
end har kostet adskilligt, har den dog
givet en stor besparelse — ja den stør-
ste gevinst endog for dette liv.

Og hvad nu mangel paa lærere og
prester betræffer, saa maa det indrøm-
mes og beklages, at saadan mangel
forefindes. Dog — hvor meget kan

vel ikke udrettes med de kræfter, vi
har! Hvorledes skal vi da gribe fat?

Presten bør begynde.

Presten bør begynde med at holde
skole. Her begynder vistnok de fleste
af os med indvendinger. Nogle har
for stor menighed, nogle har for man-
ge menigheder, andre har for smaa
og spredte menigheder, og atter andre
kan ikke engelsk. For den, der har
mange smaa og spredte menigheder,
er det vistnok umuligt, hvis de er vir-
kelig fattige, som tilfældet ofte er i ny-
bygget. Paa saadanne steder saar
presten undervise, naar han kommer
rundt, og katekiserer ved gudstjene-
sterne.

For de andres vedkommende bør
der være en udvei. Bestaar kaldet
bare af en menighed, saa bør det være
noksaa greit. Er menigheden stor, saa
kan den holde lærer. Vil den ikke, saa
bør presten selv gjøre begyndelsen.
Kan presten ikke tilstrækkelig engelsk,
saa vidner det om, at han maa bo i
et strøg, hvor norsk er det alminde-
lige sprog, og da vil selvfølgelig ogsaa
dette sprog blive anvendt for en del i
skolen. Da kan jo presten tage sig af
den norske undervisning og saa en
højskole-graduent til at undervise i de
engelske sprog. Dermed har man da
opnaaet ogsaa dette at saa skolen
„graded“. Saadanne højskole-gra-
duenter vil man altid kunne saa, og i
en stor menighed er der altid nok af
dem, som vil støtte presten, saa en saa-
dan lærer kan lønnes. Der, hvor pre-
sten kun har en mindre menighed, er
forholdene næsten altid saadanne, at
presten maa være dygtig i begge
sprog, og da er der intet til hinder for,
at han selv kan holde skolen.

Dette kan ogsaa anvendes paa saa-
danne steder, hvor presten har to, ja
endog tre menigheder. Paa saadanne
steder maatte han begynde i hoved-
menigheden, og ved stadig at tale sto-
lens sprog, vilde han maaste snart kun-
ne saa bevirket, at det hele kald i fæl-
leskab oprettede en kostskole.

At han blev bunden til skolen i den
ene menighed, saa han ikke fik tid til
paa sedvanlig maade at varetage sine
pligter, vilde rimeligvis — om end
maaste efter lidt knurren — fremsthynde
en ordning af menighedsstolen.

Løsning paa skolepørgsmaalet.

Løsning paa skolepørgsmaalet er,
at presterne tager sig sammen og be-
gynder. „Vel begyndt er halv fuld-
endt!“

En saa velsignet gjerning maa ingen gjøre sukkende, fordi om den ved siden af prestegjeringen bliver tung; men om vi endog skulde maatte seaa siden med aaraad, saa gjør det ikke megen skade; thi vi skal i sin tid høste med frydefang, saafremt vi ikke forsager. Ud af et trofast arbejde fra presternes side alene vil menigheds-skoler i vort samfund vokse frem. Jeg har ikke engang haab om, at vi nogenfinde vil saa en fast ordnet kristelig lærerstand, førend vi ved presternes arbejde i menigheds-skolen kan skaffe rekruter til vort læreseminar. Men en saadan lærerstand maa være maalet for vore menigheds-skoler. Lad os derfor bede og arbejde, og Gud skal give velfst.

Gud give os trostid og nidkjærhed, saa vi er rede til at fortære vor kraft i arbeidet for at røde Guds lam, for at opjæde vore børn i Herrens tugt og formaning.

Hvilken åre og glæde vil vel ikke blive de tro forældre og lærere til del, naar det skal lyde til dem: „Vel, du gode og tro tjener, du har været tro over det lidet, jeg vil sætte dig over meget; gik ind til din Herres hvile.“ Maaatte denne åre og glæde blive vor!

Bort arbejdsfelt.

Tacoma.

Kirkeforet blev ved sidste møde behagelig overrasket ved at saa en stavelse fra menigheden gennem dens sekretær, hvori menigheden frembærer sin tak til foret og organisten for den opløftende sang og musik, de hver søndag bringer tilhørerne ved gudstjenesterne.

J. Helland med hustru og fire børn er netop kommet til Vestkysten fra Bode, Iowa, hvor de var aktive medlemmer af synodememenigheden. Mrs. Helland er en søster af miss Emma Mossing, som kom til Tacoma i fjor høst. De kommer til at bosætte sig i Seattle.

Den stille uge høitideligholdtes ogsaa her ved at ihukomme Jesu lidelse og død. For at det ikke skulde gribe forstyrrende ind, holdt ikke ungdomsforeningen sit møde onsdag. Torsdag aften holdtes allergangsgudstjeneste, hvorved særdeles mange udd Herrens nadver. Langfredag aften bemættedes til at høre dele af Jesu Levelshistorie. Paastedag var kirken

fyldt til trængsel. Mange bidrog til at forhøje festligheden. Kirkeforets sang saaledes meget vakkert: „Kristus er opstanden“ af Schletterer, og en mandskvartet sang „Zions Vægter“ firtemmig. Pigeforeningen havde sin agsultet dekoreret kirken for anledningen. Tre smaa børn blev under gudstjenesten bragt til Frelseren i den helige daab.

Seattle.

Fredag aften afholder ungdomsforeningen „Nordstjernen“ af Immanuelskirke en underholdning til indtægt for Anna Brevig, en af foreningens forhenværende medlemmer, der ligger syg i Los Angeles. Foreningen i haaber at saa ind en anseelig sum.

Fredag aften den 6te ds. ægteviedes Julius Loe og Jørga Berg i Percy N. Lands hjem i Seattle af pastor Stub. De unge skal bo i Seattle, hvor mr. Loe er ansat i Moran Bros. Klesverst.

Tirsdag den 10de ds. ægteviedes i pastor Stubs hjem Halvor Meyer og Esther Klude. De tænker at saa sig et landstykke nord for Seattle.

Langfredag aften, lige før gudstjenesten, ægteviedes i Immanuelskirke August L. Klud og Magna Gilbert.

Skjærtorsdag aften var der altergangs-gudstjeneste i kirken i Seattle. Der var et, efter vore forhold, meget stort antal altersgjæster. Det er glædeligt at se, at saamange begynder at forståa alterens sakramentes velsignelse.

Paastedag var der den største forsamling vi nogenfinde har haft ved nogen gudstjeneste i Seattle. Om aftenen var der ogsaa juldt hus. Kirken var pent dekoreret, og der var musik baade af søndagsskolebørnene og kirkeforet.

Eksempel til lærdom og opmuntring.

En ung mand, der har store „concessions“ i Sibirien, har sluttet sig til til vor menighed i Seattle. Skjønlign kan er i byen et par maaneder om aaret, følte han det som sin pligt at tilføre en menighed, for at han kunde give den sin støtte. — Dette kan være noget at tænke paa for dem, der

er paa et sted i aarevis, og ikke slutter sig til menigheden, fordi de ikke ved om de kommer til at blive der paa stedet.

En liden „Easter greeting“ i pamflet form uddeltes ved gudstjenesten i Immanuelskirken paastedag. Den er paa otte sider og giver os gode billeder af kirken indvendig og udvendig, pastor Stub og kirkeforet. Desuden giver den oplysninger om menigheden, søndagsskolen, kvindeforeningerne, ungdomsforeningerne og kirkeforet. Den uddeles frit saalänge oplaget varer. Udenbys kan saa en ved at sende navn og adresse og 2 cents i frimærker til pastor H. N. Stub, jr., 1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Everett.

Fredag aften den 6te april havde ungdomsforeningen konsert i kirkens basement. En anseelig forsamling var tilstede og programmet var i alle henseender aldeles udmærket. Foreningen havde ogsaa, ved siden af musik, sikret sig en taler, nemlig past. M. N. Christensen fra Ballard, som holdt en meget begejstret tale over emnet: „The power of music“. — Paa sidste møde af Dorcas foreningen besluttede den at give \$40 til skolekassen. Dette taler meget godt for foreningen, som endnu ikke har bestaaet mere end et halvt aar. De unge har her fundet en pen maade at arbejde paa for missionen i sin egen by.

Redmond.

Sidste søndag holdtes engelst gudstjeneste for første gang i den lutheriske kirke ved Redmond. Noksa mange var tilstede, især de unge var meget talrige. Paa eftermiddagen kl. 4 mødte ungdommen i kirken igjen og da blev en ungdomsforening organiseret paa 21 medlemmer. Til president valgtes mr. Thjeson. Foreningen skal holde sit næste møde hos mr. A. E. Amundsen.

San Francisco.

Onsdag morgen ved femtiden blev hele byen og omegn rystet ved jordskjælv. Flere hundrede mennesker siges at være omkomne og eiendomme til en værdi af omkring \$100,000,000 er ødelagt. Hele forretningstrøget trues med ødelæggelse ved ildebrand.

Flere af byens største bygninger ligger i ruiner. Trykning af aviser, operation af jernbaner og streetcars er stanjet. Vi har intet hørt fra vore troesbrødre. Men vi ved, at ikke en spurv falder til jorden uden vor Herre ved det.

Ballard.

Efter prædiken paastedag traadte børnene i menigheds-skolen frem i kirken og sang:

„Åk Fader lad dit ord, din Mand, dog ret saa overhaand“.

Sangen gjorde et godt indtryk paa den store forsamling. Om ikke alle mærker staar jeil, vil næste aar blive et herligt aar for vor menigheds-skole.

Følgende brudepar blev forleden ægteviiede i vor kirke: Ed Olsen og Ellen Dalsbo, Martin Hansen og Kari Bustad, Ole Jørgensen og Jørga Johnson, Sven Anderson og Nikoline Lee.

Vi beklager, at saa saa af de skjætte unge ægtepar skal sætte bo i Ballard. De fleste rejser ud. Vi ønsker dem Guds velsignelse paa vandringen sammen.

Flere menigheder i vort samfund er ifærd med at indfætte pipeorgler i kirken. Og det er som det burde være. Men naar disse samme menigheder har børn i konfirmationsalderen, som knapt kan sin katekismus, da bliver det et alvorligt spørgsmaal: Hvilket er vigtigst, børnenes undervisning i kristendommen eller pipeorgel!

Spokane.

I Spokane bygges en hel del i vaar. Grunden er vel den, at man venter nye jernbanelinjer ind til byen, og flere elektriske linjer anlægges ud fra byen gennem de tilstødende farmerstrøg. Folket vil jo gjerne vestover ogsaa til det mildere klima paa denne side af klippebjergene. Derfor kommer en hel del folk fra østen flyttende ind ikke blot til byen, men ogsaa til de omkringliggende farmerstrøg. Ude i sjældene er der endnu „homestead“ land at saa og en del rejser did.

Hr. A. Vakte fra St. Paul er kommen til Spokane, Wash., med sin familie for der at opslaa sit paulum for fremtiden. Han har i mange aar væ-

ret et aktivt medlem af synodemeningheden i St. Paul og han meldte sig straks ind i vor menighed i Spokane. Dette er som det bør være. Saa snart man flytter fra et sted, hvor der er menighed, til et andet sted, hvor der er menighed af samme troesbekjendelse, bør man med engang slutte sig til menigheden paa det nye sted, selv om man blot for en kortere tid tænker at have sit hjem paa det sted. Ved at forblive staaende ventende udenfor tjener man hverken sig selv eller andre.

Silvana.

Kvindeforeningen møder hos mrs. Stenjen torsdag eftermiddag den 26de april kl. 2.

Mrs. E. Sneve fik et krampeanfald medens hun var i kirken sidste søndag og tabte bevidstheden. Det varede omtrent halvanden time, inden hun fik sin fatning igjen. Der blev straks tilkaldt lægehjælp. Hun er i bedring og haaber at være oppe om en par dage.

Samle mrs. Hjelseth, som i den senere tid har været hos sin svigerföu, Halvard Huseby, er nu hos sin söu Jens ved Jorden, Wash.

Der har i den senere tid været tale om at oplöse mandskoret, da det er saa vanskeligt at faa første tenorer. Paa det sidste forretningsmøde blev det dog besluttet at fortsätte og om muligt at opdrive flere første tenorer.

Skolelærermøde.

Buget Sound lutheriske lærerforening afholder møde i Trefoldigheds menighed, Stanwood, to dage forud for synodemødet. Följende program foreslaaes:

Förste dag.

Madringsprädiken past. D. Hagoes. Eftermiddag. Menighedsstolens grundsätninger ifölge Subs ord. Referent: lærer M. Haakonstad.

Anden dag.

Läreren og Jesu besaling: „Migt mine lam“. Referent miss Amalia Harstad.

„Vore akademier og menighedsforenlen“. Referent prof. N. J. Hong.

Jadberetning fra alle vore skoler ved Puget Sound.

Theo. P. Nesté,
M. A. Christensen,

Komite.

Program

for Pacific distrikts prestekonferens, som möder i Bellingham, Wash past. N. D. Bjerkes kald, umiddelbart efter dette distrikts synodemøde 1906.

Förste dag.

1. Betragtning (Tit. 1, 7). Ref. past. B. Harstad. Sup. past. D. Eger.

2. Bör kristne föräldre sända sine börn paa religionslöse skoler, og kan en kristen med god samvittighed være lærer i saadanne skoler? Ref. past. D. Grönsberg. Sup. past. J. Johansen.

Anden dag.

1. Betragtning (1 Pet. 1, 17-19). Ref. past. D. M. Holden. Sup. past. J. Bläckan.

2. Pacific Herald og casualia. Ref. kom. for udgivelsen af P. H.

Tredie dag.

1. Gregeise over Gal. 2, 16-18. Ref. past. P. N. M. Carlsson. Sup. past. B. Harstad.

2. Den rette brug af den menneskelige fornuft i udläggelsen af Subs ord. Ref. past. D. H. Naberger. Sup. past. N. P. Xavier.

Fjerde dag.

1. Johannesevangeliet, dets ägthet og indhold. Ref. past. E. M. Stensrud. Sup. past. E. J. A. Nielsen.

2. Casualia, valg paa embedsmänd osv.

Femte dag.

1. Gregeise over 1 Kor. 3, 11-15 (engelsk). Ref. past. H. A. Stub. Sup. past. N. D. Bjerke.

2. Prädikenförberedelse og prädikenmaade. Ref. past. D. J. Ordal. Sup. past. J. D. Dale.

Sjette dag.

1. Homiletisk udläggelse af lektionen paa förste pinsedag. Ref. past. H. W. Sörensen. Sup. past. D. Hagoes.

2. Hvad kan gjøres for at salmesangen i vore menigheder kan blive bedre? Ref. past. H. M. Tjernagel. Sup. past. W. A. Larsen.

Merkt: Referat bör indsendes skriftlig, om vedkommende referent forhindres fra at fremmøde.

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

Lien's Pharmacy
Scandinavisk Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter expederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Pacific Distrikts Prester.

- Naberger, D. H., Parkland, Wash.
- Bläckan, J.,
bor 175, Rockford, Wash.
- Borup, P.,
Cor. N og Pratt Sts., Eureka, Cal.
- Bjerke, N. D., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.
- Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.
- Carlsen, P. N. M.,
693-26. St., W. Oakland, Cal.
- Dale, J. D.,
Silvana, Wash.
- Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.
- Foss, L. E.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Grönsberg, D., 1663 Howard St.,
San Francisco, Cal.
- Hagoes, D., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.
- Hustvedt, E. B.,
927-34. St., Oakland, Cal.
- Harstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.
- Hellikson, D. E., Genesee, Idaho.
- Holden, D. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.
- Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.
- Larson, W. A., Livermore, Cal.
- Nielsen, E. J. A., br 5, Haywards, Cal.
- Nesté, Theo. P.,
3005 Lombard St., Everett, Wash.
- Ordal, D. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Ned 711, Bellingham, Wash.
- Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.
- Prens, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.
- Skatteböl, D., Parkland, Wash.
- Stub, H. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.
- Sörensen, H. W.,
417-29. St., Astoria, Ore.
- Stensrud, E. M.,
344-18. St., San Francisco, Cal.
- Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
- White, N. D.,
Silverton, Ore.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.

“PACIFIC HEROLD”

er fyldt med.

GODT LÆSESTOF,

ikke med avertisjementer. Det koster penge at fylde et blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertisjementer.

De fleste blade følger de avertenderes gunst og gavner mere end lærernes, og saaledes beriger sig selv med penge.

“Pacific Herald”
Søger sine læsers gunst og gavner og haaber at berige dem med uforkrænkkelige skatte, som möl og rust ikke fordärver.

Send os en eller flere nye abonnenter

PACIFIC HEROLD,
Stanwood, Wash.

STUDENT-SUPPLIES OF All Kinds
Vaughan & Morrill Company
926 Pacific Ave.
TACOMA, - - WASH.

Parklændigheder.

— Pastor N. P. Xavier prædikede sidste søndag i Poulsbo., Wash.

— Søndag eftermiddag den 29de ds. holder Parkland menighed møde.

— Skolen har nu omtrent 60 elever, hvilket er et nok saa anseeligt antal for denne tid af aaret.

— „The Willing Workers“ møder næste søndag i skolens spisesal. Nogle af skolens elever bevarter.

— En del udbygninger paa Brock Johnsons farm i Brookdale nedbrændte mandag. Heldigvis blæste vinden i retning fra huset saa dette blev skaaret.

— Akademiet havde dette aar en meget kort paasteferie. Skolen sluttede skærtorsdag aften og begyndte igjen den følgende tirsdag. De fleste af eleverne tilbragte ferien ved skolen.

— Mr. Lee fra Hillsboro, N. Dak., besøger i disse dage sin gamle ven, past. Harstad. Mr. Lee agter at slaa sig ned her paa kysten og har foreløbig slaaet sig ned i Fern Hill.

— Mrs. Sofie Wenberg og datter, mrs. Hagen, er nylig reist til Quincy, Wash., hvor der allerede er en del Parklændinger, for at tage sig land. „Herald“ ønsker dem lykke med foretagendet.

— P. L. A. Band vil give sin første koncert dette aar lørdag den 28 april i gymnastiklokalet. Den assisteres af flere andre tråster. Dette bliver baade den første og sidste underholdning af sit slags i dette skoleaar, og vi haaber, at ret mange ved denne anledning vil vise sin interesse.

Skitteringer.

Pacific Lutheran Academy 5.00,
Pacific District Indremission 5.00,
Parkland Luth. Childrens Home 2.00,
Parkland Willing Workers 2.00,
Negermission 3.00, Massamission 5.00,
Finlands barnehjem 2.00,
Churchextension 2.00

Ovenstaaende lille offer til vor herres sag er et takoffer til Gud, som saa naadelig har hjulpet os gennem baade glæde og gjenvordighed i vort ægtefab i 26 aar.

Jeg og mit hus ville tjene Herren. Ubenævnt ægtepar. Ovenstaaende er anvendt som be-

stemt og vil blive kvitteret for af de forskjellige kasserere.

Harlige bidrag til skolen.

Henry Jensen, Portland, Ore., 9
P Jensen, Portland, Ore., hver 1.00
past. O Hagoes, Portland, Ore., ube-
nævnt ægtepar hver 5.00

Til afbetaling
paa skolens gjæld: G N Harstad Roy
Wash. 50.00.

Til istandsjættelse
af værelser: Ubenævnt ægtepar 5.00
M. Knudson, kass.

Barnehjemmet i Parkland.

Mrs. Danielsen, Lones Olsen hver
1, P N Hagenes 6.00, ubenævnt æg-
tepar 2.00, mr. Solvold 1.00, mrs
T Miller 75 cents, mrs. N N 2.00
Jacobson Lumber Co. 4.93, H Kjel-
sted en sæt polster, mr. Benrud
sætter polster, O N Roe ½ dags arbe-
de med team, past. Xavier's en gu-
teklædning, mrs. O Hoff ved past
Stub, Seattle, 4 trøier og 3 kaaber

Paasteeg.

Mrs. Lunde, mrs. Greibrof, mrs
I Larsen hver 4 dusin, mrs. Sinland
mrs. Midbø, mrs. Bekkun, mrs.
K Stensrud, mrs. J K Stensru-
hver 2 dusin, O H Raberg, mrs. C
Johnson hver 3 dusin, mrs. O Joo-
sen, mrs. O Lonee hver 1 dusin, m
& mrs. Losnes 6 dusin.

Til Indremissionen.

Ved past. Harstad fra et ubenævnt
ægtepar 5.00.

N. J. Hong, kasserer.

Sam Crow
House
Furnishing
Company.

Complet udvalg i

Møbler, ovne og crockery,
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

Dr. Louis S. Schreide
norst Læge og Kirurg.

Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aft.

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498. - IND. 728

UNIVERSITY
MEAT MARKET
A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of

Fresh and Salt Meat
PARKLAND, WASH.

Indbydelse

Naar De er i Everett, da gjør vor
bekvemme Butik til Deres Hoved-
kvarter.

— Stort Lager af —

Herreflæder og
Udstyrsartikler.

— samt —

Gutteflæder fra 3 Aar til 19 Aar
gamle.

Rigt Udvalg af Tøier altid paa Lager
Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., - Everett, Wash.

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Rekreations Hus ved det nye Landingssted for Emigra-
ter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrer-
og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmish-
ner, træffes i Pilgrim-Hus og
Naar Emigranterne vil med
Raad og Daad.

Golf, som kommer fra Vesten, tjener med Salt
Line Street car lige til Deren.

Visell & Ekberg

ældste bogfirma i nordvesten.

Stort udvalg af
Norske Bøger, Bibler, Salmebøger,
Hjælpeskrifter, Skolebøger, nye norske
Ordbøger, Fortællingsbøger, m. m.

Daabs- og Vielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers,
Sundayschools and Libraries.

Billetter sælges med alle første classes
linier til og fra Europa. „Drafts“ og
Money-orders til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

308 Pacific Ave Tacoma, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra
Norge med eders Doktors Recep-
ter samt for norske Familie Me-
diciner af alle slags — saasom.
HOFMANSDRAABER, NAFTA-
DRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til
at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. om-
gaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE. Wash.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa kysten, men
den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens
opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
et kristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttig
virke i livet. Bestyrelsen gaar ind paa, at skolen eksisterer for ele-
vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer
derfor ikke paa bekostningerne, naar det gjælder at anskaffe lærere eller
anskaffe apparater o. s. v., hvorat eleverne kan høste nytte. I de 11
aar skolen har virket, har den vist sig ind i forholdene herude, og har
saaledes havt bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacific-
kysten til at sætte sig ind i, hvortil travdenskandinaviske
amerikanske befolkning herude stiller til en
skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
disse krav.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder seks forskjellige kurser: Preparatory, College
Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Des-
uden gives der et ekstra kursus for udkommere.

Hvad det koster. Skolepeng., o. s. lods, og bøger for ni maane-
der beløber sig til omtrent \$150.00. Vinterterminen begynder den
4de December 1905. Skriv ofte til katalog.

Adresse: N J Hong,
Parkland, Wash.